

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.853 van 23 maart 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ecuatoriaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) van 9 juli 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op het tussenarrest nr. 19.348 van 27 november 2008 waarbij de behandeling van de zaak sine die wordt uitgesteld.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat G. WILKIN verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Ecuatoriaanse nationaliteit te zijn.

Op 19 oktober 2005 wordt zijn dochter geboren die op grond van het toenmalige artikel 10 van het Wetboek Belgische Nationaliteit, de Belgische nationaliteit verkreeg.

Op 8 februari 2007 dienen verzoeker en zijn echtgenote een aanvraag in tot vestiging in functie van hun minderjarig Belgisch kind C.G.L.

De gemachtigde van de minister neemt op 14 maart 2007 een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) ten aanzien van verzoeker alsook ten aanzien van zijn echtgenote.

Tegen voormelde beslissingen van 14 maart 2007 dienen verzoeker en zijn echtgenote een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 6 maart 2008 worden beide beslissingen van 14 maart 2007 vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de arresten nr. 8404 en nr. 8407.

Op 18 maart 2008 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek zowel ten aanzien van verzoeker als ten aanzien van zijn echtgenote. Verzoeker en zijn echtgenote worden hiervan op 7 april 2008 in kennis gesteld.

Op 15 april 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten zowel ten aanzien van verzoeker, als ten aanzien van zijn echtgenote.

Op 12 juni 2008 dient verzoeker alsook zijn echtgenote een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring tegen de voormelde beslissingen van 15 april 2008 in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 25 juni 2008 beslist de gemachtigde van de minister om de beslissing van 15 april 2008 ten aanzien van verzoeker houdende de weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten, in te trekken.

Op 22 september 2008, bij arresten nr. 16.156 en nr. 16.157, beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de zaak uit te stellen naar de zitting van 16 oktober 2008, om duidelijkheid te scheppen over de intrekking van de beslissing van 15 april 2008 die geschiedde ten aanzien van verzoeker, doch niet ten aanzien van zijn echtgenote en dit terwijl de beslissing van 15 april 2008 ten aanzien van de echtgenote van verzoeker volledig gelijkaardig is aan de beslissing van 15 april 2008 die getroffen werd ten aanzien van verzoeker.

Op 10 december 2008 wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten aanzien van verzoeker de afstand van het geding vastgesteld, omwille van de intrekking van de beslissing van 15 april 2008, bij arrest nr. 20.210.

Op 10 december 2008 wordt de beslissing van 15 april 2008 ten aanzien van de echtgenote van verzoeker vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 20.209.

Na de intrekking ten aanzien van verzoeker op 25 juni 2008, neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid op 9 juli 2008 opnieuw een beslissing aangaande de vestigingsaanvraag van 8 februari 2007. Het betreft een beslissing houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: de inkomsten van de Belg in functie van wie de aanvraag gebeurde, zijn onvoldoende om een bijkomende persoon ten laste te nemen.

“(…)”

Tegen voormelde beslissing van 9 juli 2008 dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het betreft onderhavige procedure.

Op 27 november 2008 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 19.348 om de zaak sine die uit te stellen, daar er op dat ogenblik nog geen uitspraak was over de vordering tot schorsing en annulatieberoep ingesteld door de echtgenote van verzoeker tegen de beslissing van 15 april 2005 houdende de weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker vraagt, om proceseconomische redenen, om de zaak met rolnr. RvV 27.540 en onderhavige zaak met rolnr. RvV 29.866 samen te voegen overeenkomstig artikel 26 van het Procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het betreffen twee weigeringsbeslissingen met betrekking tot één en dezelfde aanvraag tot gezinshereniging. Beide beslissingen hebben aldus betrekking op dezelfde aanvraag, maar hebben een andere inhoud. Ze verschillen op vlak van motivering, rechtsgrond (Vreemdelingenwet voor en na wetwijziging) en het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gelet op het feit dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de eerste beslissing van 15 april 2008 houdende de weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten, op 25 juni 2008 werd ingetrokken door de gemachtigde van de minister, is er geen aanleiding meer om beide zaken samen te voegen. Bovendien heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de zaak met rolnr. RvV 27.540 reeds een arrest gevelde met arrestnr. 20.210 op 10 december 2008 waarbij de afstand werd vastgesteld.

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verwerende partij wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van (oud) artikel 40 / (nieuw) artikelen 40bis en 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), met betrekking tot de draagwijdte van het begrip 'ten laste'. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker eveneens de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert.

Verzoeker betoogt onder andere dat er voor het voorbrengen van de bijkomende stukken een termijn werd voorzien tot begin juli 2008, dat niettegenstaande dit feit, de verwerende partij reeds op 15 april 2008 overging tot het nemen van een eerste weigeringsbeslissing, dat deze beslissing het voorwerp vormt van een beroep tot nietigverklaring.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij op 26 mei 2008 en aldus binnen de termijn van vijf maanden en vóór het verstrijken van de periode die de verwerende partij had vooropgesteld om stukken bij te brengen, een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur tekende waarbij hij zijn eigen inkomsten zou verwerven. Dat verzoeker dit stuk overmaakte ingevolge het verzoekschrift van 6 juni 2008 zodat de verwerende partij er zeker van op de hoogte moet geweest zijn. Dat de verwerende partij toch op 8 juli 2008 (bedoeld wordt de bestreden beslissing van 9 juli 2008) een negatieve beslissing nam waarbij zij in het motiverende gedeelte zelfs niet verwijst naar de inkomsten die het gezin verwerft door de arbeid van

verzoeker. Verzoeker meent dan ook dat er op dit vlak eveneens sprake is van schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, dat ook in het verzoekschrift van 10 juni 2008 uitvoerig werd aangevoerd waarom het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is.

Samenvattend stelt verzoeker dat de verwerende partij op 7 april en 9 april zelf om bijkomende stukken vraagt, waaronder inkomstenbewijzen van verzoeker zelf en ze hiervoor de tijd geeft tot begin juli 2008, terwijl ze reeds op 15 april 2008 een negatieve beslissing neemt, zonder de kans te bieden deze bewijzen voor te brengen en zonder te motiveren waarom de inkomsten van verzoeker niet in rekening zouden kunnen worden gebracht. Dat verzoeker sedert een aantal maanden ca. 1500 EUR netto per maand verdient, zodat het gezinsbudget alleszins voldoende is om te kunnen leven, dat tot op heden verzoeker nog niet ten laste is gevallen van de Belgische staat, zodat aan de finaliteit van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet werd voldaan, met name 'voorkomen dat zij tijdens het verblijf in het Rijk ten laste vallen van de openbare overheden'. Dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet aldus geschonden is.

In zijn repliekmemoirie geeft verzoeker aan dat de verwerende partij stelt dat zij hem uitnodigde om bijkomende stukken voor te leggen inzake de inkomsten van het kind (niet van verzoeker) en er met de inkomsten van verzoeker geen rekening mocht worden gehouden. Verzoeker is van mening dat wat het overleggen van de stukken betreft de verwerende partij meent dat enkel stukken betreffende het Belgisch kind vereist waren en dat de overgemaakte stukken onvoldoende waren, dat de verwerende partij zich wederom vergist. Verzoeker poneert dat zowel in het schrijven van 9 april als in de beslissing tot uitstel uitdrukkelijk werd gesteld dat de bewijzen van inkomsten dienden te worden voorgebracht, dit zowel van het kind als van de overige leden van het gezin. **Verzoeker stelt dat hij nog bezig was met het verzamelen van stukken toen op 15 april 2008 reeds een afwijzing volgde zonder dat hij in feite de kans had gekregen om op 6 dagen tijd de nodige stukken te verzamelen.** Verzoeker is dan ook van mening dat de verwerende partij op dit vlak uiterst onzorgvuldig te werk ging. Vervolgens citeert verzoeker zijn argumentatie, in het kader van de procedure RVV 27.540, dewelke voor de goede orde met onderhavig dossier dient te worden gevoegd. **Verzoeker vervolgt dat zoals ieder normaal burger in dezelfde omstandigheden geplaatst, hij ervan uitging dat de zaak verder zou behandeld worden door de Raad, in graad van beroep.** Verzoeker stelt dat de bijkomende stukken niet meer werden voortgebracht, en dat voornamelijk het **aanvechten van de beslissing een prioriteit werd eerder dan het verzamelen van de bijkomende stukken.** Verzoeker meent dat de verwerende partij ontegensprekelijk het zorgvuldigheidsbeginsel schond.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker een aanvraag tot vestiging indiende op 8 februari 2007 in functie van zijn minderjarig Belgisch kind C.G.L. De gemachtigde van de minister neemt op 14 maart 2007 een beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) ten aanzien van verzoeker. Tegen voormelde beslissing van 14 maart 2007 dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 6 maart 2008 wordt de beslissing van 14 maart 2007 vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arresten nr. 8407 omdat het niet van een zorgvuldig bestuur getuigde dat de verwerende partij op 14 maart 2007 een beslissing nam, daar noch uit het dossier noch uit de beslissing van 14 maart 2007 zelf bleek waarom de bevoegde overheid, spijs haar uitdrukkelijk verzoek op 8 februari 2007 om binnen de vijf maanden bijkomende documenten over te leggen, de eerder gevraagde gegevens niet langer noodzakelijk vond om met kennis van zaken de beslissing van 14 maart 2007 te nemen.

Verder blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verwerende partij, na het vernietigingsarrest van 6 maart 2008, aan hen ter kennis gebracht op 10 maart 2008, op 18 maart 2008 besliste tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek ten aanzien van verzoeker. Eveneens werd op 18 maart 2008 een lijst overgemaakt aan de burgemeester van Antwerpen waarin de nodige, nog over te maken documenten staan

opgesomd. De brief vermeldt eveneens dat de aangeduide documenten in de lijst moeten overgemaakt worden aan de Dienst Vreemdelingenzaken voor het einde van de vijfde maand. Verzoeker werd hiervan op 7 april 2008 in kennis gesteld, zoals blijkt uit de stukken bijgevoegd bij zijn inleidend verzoekschrift. Uit een email van het afdelingshoofd vreemdelingendienst van de stad Antwerpen ontvangen door de advocaat van verzoeker op woensdag 9 april 2008, zoals door verzoeker bijgevoegd bij het inleidend verzoekschrift, blijkt eveneens dat verzoeker bijkomende stukken, zoals opgelijst in de email als ontbrekend, dient over te maken voor het einde van de periode van uitstel zijnde 9 juli 2008.

Op 15 april 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker. Op 12 juni 2008 dient verzoeker een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de voormelde beslissing van 15 april 2008. Op 25 juni 2008 beslist de gemachtigde van de minister om de beslissing van 15 april 2008 ten aanzien van verzoeker houdende de weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten in te trekken. Nergens uit de stukken van het administratief dossier blijkt echter als zou de intrekking van de beslissing van 15 april 2008 aan verzoeker ter kennis gebracht zijn. Inzake het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing van 15 april 2008, wordt een nota met opmerkingen opgevraagd aan de verwerende partij. In de nota met opmerkingen van 24 juni 2008 vermeldt de verwerende partij dat de beslissing van 15 april 2008 werd ingetrokken. Echter kreeg verzoeker pas kennis van de beschikking van 5 augustus, waarbij de nota met opmerkingen werd gevoegd, op 6 augustus 2008, aldus na het nemen van de thans bestreden beslissing.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden tot vestiging is vrij, zodat het aan de minister of zijn gemachtigde toekomt discretionair te beoordelen of hij op grond van de door de verzoekende partij ingediende aanvraag tot vestiging (bijlage 19 bij het voornoemde koninklijk besluit van 8 oktober 1981) over voldoende relevante elementen beschikt om zijn beslissing op zorgvuldige wijze voor te bereiden en op afdoende wijze te motiveren.

Wanneer de bevoegde overheid na de vernietiging van de beslissing van 14 maart 2007 aangaande de aanvraag van 8 februari 2007, duidelijk doet kennen dat bepaalde gegevens binnen een bepaalde tijdspanne moeten worden overgelegd, mag derhalve uit dit verzoek tot vervollediging van het dossier redelijkerwijze worden afgeleid dat de bevoegde overheid op het ogenblik van de vernietiging van de reeds genomen beslissing inzake de aanvraag van 8 februari 2007 de mening was toegedaan dat deze aanvullende gegevens noodzakelijk waren om tot een correcte feitenvinding te komen.

Wanneer de overheid spijs haar initiële mening, nadien op deze mening terugkomt en dienvolgens beslist vooraleer de verzoekende partij de mogelijkheid had uitgeput het dossier verder te staven en aan te vullen met de door de overheid gevraagde gegevens, zonder dat de bevoegde overheid deze wijziging motiveert, noch uit het dossier doet blijken, waarom hij meent dat de gevraagde aanvulling van het dossier niet langer noodzakelijk is om tot een behoorlijke feitenvinding te komen en derhalve tot de beslissing, komt de bevoegde overheid op onzorgvuldige wijze tot haar beslissing.

Gezien de beslissing van 15 april 2008 inzake de aanvraag tot vestiging van 8 februari 2007 ingetrokken werd, dient niet beoordeeld te worden of voornoemde beslissing van 15 april 2008 op zorgvuldige wijze werd genomen. Verzoekers kritiek inzoverre die gericht is tegen de beslissing van 15 april 2008 is niet dienstig, gezien de beslissing door de intrekking ervan uit het rechtsverkeer verdwenen is.

Echter kan verzoeker wel gevolgd worden waar hij stelt dat zoals ieder normaal burger in dezelfde omstandigheden geplaatst, hij ervan uitging dat de zaak verder zou behandeld worden door de Raad, in graad van beroep alsook dat hij de bijkomende stukken niet meer voortbracht en dat voornamelijk het aanvechten van de beslissing een prioriteit werd eerder dan het verzamelen van de bijkomende stukken.

De Raad stelt vast dat verzoeker op 7 april 2008 en 9 april 2008 verzocht werd bijkomende stukken neer te leggen en dit voor het verstrijken van een periode van vijf maanden, zijnde 9 juli 2008. Om zorgvuldig te werk te gaan, diende de overheid aldus de gegeven termijn te respecteren of een beslissing te nemen waarbij ten minste uit die beslissing of uit het dossier blijkt waarom de termijn niet werd gerespecteerd.

Onafhankelijk van de gehele feitelijke procedure kan gesteld worden dat de overheid verzoeker de nodige tijd gaf om bijkomende documenten neer te leggen, daar zij pas op 9 juli 2008 en dus na de gegeven termijn van vijf maanden de bestreden beslissing nam. Echter is het zo dat reeds op 15 april 2008 een beslissing werd genomen. Op dat ogenblik kon verzoeker er inderdaad van uitgaan dat er een beslissing bestond inzake zijn aanvraag tot vestiging van 8 februari 2007 en dat de zaak verder zou behandeld worden door de Raad. Op dat ogenblik is het ook logisch dat verzoeker geen bijkomende stukken meer overmaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken, nu er reeds een beslissing is genomen aangaande zijn aanvraag tot vestiging. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de beslissing van 15 april 2008 werd ingetrokken op 25 juni 2008 zodat deze uit het rechtsverkeer verdwijnt en er aldus geen beslissing bestaat aangaande verzoekers aanvraag tot vestiging van 8 februari 2007, zodat het onderzoek naar verzoekers aanvraag tot vestiging nog lopende is. Echter is het zo dat nergens uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zou kennis gekregen hebben van de intrekking van de beslissing van 15 april 2008. Eveneens was verzoeker tot op het ogenblik van de thans bestreden beslissing van mening dat de zaak ging beslecht worden voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gezien deze nog geen uitspraak had gedaan in de voornoemde zaak. Zoals reeds aangegeven, merkte de verwerende partij tijdens voormelde procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar nota wel op dat de beslissing van 15 april 2008 was ingetrokken, doch werd voornoemde nota pas aan verzoeker betekend op 6 augustus 2008, aldus na het nemen van de bestreden beslissing. Gezien aldus niet blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker kennis had van de intrekking van de beslissing van 15 april 2008, kan verzoeker gevolgd worden in zijn stelling dat het aanvechten van de beslissing van 15 april 2008 een prioriteit was.

Aan verzoeker werd impliciet de mogelijkheid ontnomen om de gevraagde bijkomende stukken neer te leggen daar hij niet op de hoogte was van het feit dat het onderzoek lopende was. Verzoeker beschikte aldus slechts over een maand en een week, namelijk van de opvraging van de documenten, zijnde 7 en 9 april 2008 tot 16 mei 2008, de datum waarop de beslissing van 15 april 2008 aan verzoeker ter kennis werd gebracht, om de bijkomende documenten voor te leggen en niet over de door de bevoegde overheid voorziene en meegedeelde termijn van vijf maanden.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige aangevoerde schendingen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen ten aanzien van Norberto CABASCANGO GUALAPURO door de Dienst Vreemdelingenzaken houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) van 9 juli 2008.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.